Tato práce se věnuje dosud neznámému dílu českého katolického spisovatele druhé poloviny dvacátého století Eugena Lišky. První část práce představuje nepublikovaný text Liškova literárního debutu z konce čtyřicátých let, povídkovou sbírku Čas bez lásky, k jejímuž vydání nedošlo kvůli nástupu komunistické diktatury v roce 1948. Vřazuje ji do kontextu evropského existencialismu a vymezuje termín „křesťanský existencialismus“ za pomocí odkazů na filozofii Gabriela Marcela, srovnáním s dílem Alberta Camuse a rekonstrukcí Liškovy recepce knihy G. K. Chestertona Ortodoxie. Druhá deskriptivní část se věnuje uvedení čtenáře do Liškova životního díla, románové trilogie, z které byl publikován pouze první díl, román Povolaní. Tato trilogie především přináší rekonstrukci křesťanského paradigmatu dějin lidstva jako dějin spásy.
Třetí část poukazuje na podobnosti v tématické rovině textů (především raných) Eugena Lišky a Heinricha Bölla. Analyzuje především způsoby zjevování posvátna v textu obou autorů.